

S blížícím se časem voleb do Zastupitelstva Plzeňského kraje a do Senátu PČR se stále častěji střetávám s názory veřejnosti, že váhají, zda k volbám vůbec půjdou.

Znechucení nad stavem naší politické scény nese své ovoce. Ovoce zkažené a nechutné, stejně jako chování politiků, a to i na samotné půdě Parlamentu.

Více než dvacet let po pádu komunismu si málokdo dokáže otevřeně přiznat, kam se jako národ ubíráme. Od narození malého človíčka až po život seniora na sklonku života odhalujeme smutné důsledky vládnutí pravicové vlády. Minimální podpora rodin s dětmi, upadající úroveň našeho školství, chybějící motivace k poctivé práci a okrádání důchodců o jejich důchody – to je jen malý výčet pesimistických vyhlídek společnosti.

Bylo přirozené, že po revoluci se většina voličů přiklonila k volbě pravicových stran. Cinkali jsme klíči a volali po změně. Kritizovali jsme výdobytky socialismu, byli jsme plni očekávání z nové svobody a příštích změn.

Dnešní realita je jiná.

Velká část studentů klatovské střední školy, kteří půjdou poprvé k volbám, dala ve studentských volbách hlas Pirátské straně. Straně, která ve svém programu nemá žádné daňové reformy, žádné konkrétní plány pro školství, dopravu, zdravotnictví či sociální služby. Profiluje se především ochranou soukromí občana, legalizací měkkých drog a svobodou internetu. Výsledek voleb, kdy tato strana u studentů zvítězila, je překvapující a alarmující. Mnohé mladé lidi zřejmě vůbec nezajímají programové teze politických stran, ale hledají odlišnost, jiný rozměr politiky.

Taková atmosféra ve společnosti může být podhoubím různých extremistických skupin a nedemokratických ideologií. Přitom jde o generaci, která vyrostla v demokracii a svobodě. Je však natolik masírována médii, že často považuje „politiku“ za téměř sprosté slovo a o veřejnou aktivitu nejví zájem.

Asi bude trvat ještě hodně dlouho, než většina národa pochopí, že je v zájmu každého se postarat o kvalitu života pro sebe a své děti.

Milena Stárková